

BOSNA I HERCEGOVINA

FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE

KANTON SARAJEVO

KANTONALNO TUŽILAŠTVO

KANTONA SARAJEVO

Broj: T09 0 KTRZ 0016395 05

Sarajevo, 25.12.2014. godine

KANTONALNOM SUDU U SARAJEVU

-Sudiji za prethodno saslušanje-

S A R A J E V O

Na osnovu člana 45. stav 2. tačka i), člana 241. ZKP-a F BiH, p o d i ž e m:

O P T U Ž N I C U

Protiv:

PAPIĆ VELJKA, rođen 24.11.1966. godine u Sokocu, ...neosuđivan.

Što je:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između Armije R BiH i vojske Republike Srpske, na području Grbavice i naselja Kovačići, općina Novo Sarajevo, koja su se nalazila pod kontrolom srpske vojske, kao pripadnik vojske Republike Srpske, na dužnosti komandanta bataljona 1. sarajevske motorizovane brigade, sarajevsko-romanijskog korpusa, kršeći pravila Međunarodnog humanitarnog prava postupao protivno članu 3. stav 1. tačke a) i c) IV Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 58. stav 1. tačka c) i člana 87. I Dopunskog protokola, te člana 4. stav 2 tačka a ) i e) II Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba od 12.08.1949.godine tako što je:

U periodu od mjeseca maja 1992. godine do kraja 1994. godine, koristeći položaj komandanta bataljona vojske Republike Srpske, kao i nemogućnost civilnih lica nesrpske nacionalnosti koje je rat zatekao na području Grbavice i Kovačića da tu, privremeno zauzetu teritoriju napuste, planirao, rukovodio i nadzirao aktivnosti formiranog radnog voda od nesrpskog stanovništva, koji se nalazio u ulici Beogradska, općina Novo Sarajevo, pri čemu je izdavao naredbe, prnuđavajući na rad civile nesrpske nacionalnosti, tako što ih je svakodnevno protivno njihovo volji, uz fizičko i psihičko zlostavljanje, prisiljavao na obavljenje teških i ponižavajućih fizičkih poslova, najčešće na prvoj borbenoj liniji izlažući ih opasnosti po život, bez naknade i određenog radnog vremena, bez obzira na vremenske uslove, uz slabu i nedovoljnu ishranu, a često i bez hrane, a koji radovi su se sastojali u: kopanju rovova, nošenju građevinskog materijala, nošenju hrane i municije na liniju, sjeći i utovaru drva, kopanju grobova, izvlačenju poginulih lica usred borbenih dejstava, pljačkanju imovine iz stanova civila nesrpske nacionalnosti, čišćenju ulica, pravljenju mitraljeskih gnijezda i drugih poslova, a koje zadatke isti nisu smjeli odbiti bojeći se za svoj život i živote svojih porodica, pod prijetnjom da će biti ubijeni, izlažući ih prilikom obavljanja tih zadataka životnoj opasnosti, zlostavljanju od strane pripadnika srpske vojske koji su se zaticali na lokalitetu na koji su upućeni, pri čemu se nisu smjeli požaliti bilo kome iz starješinskog kadra navedene jedinice, obzirom da su se pritužbe prenosile drugim pripadnicima srpske vojske nakon čega bi ti ljudi bili likvidirani, a njihova smrt prikazivana kao pogibija uslijed vatrenih dejstava između Armije BiH i vojske RS, pa je tako:

1. U mjesecu martu 1993. godine, u ulici Beogradska, općina Novo Sarajevo, nakon što mu se F.Š. kao pripadnik radnog voda, obratio tražeći od njega da pripadnicima radnog voda odobri korištenje slobodnog dana, na što je Papić burno reagovao, te mu rekao da neće dozvoliti organizovanje nikakvog sindikata, i da neće dobiti slobodan dan, da bi zbog pomenutog zahtjeva, F.Š. po naredbi Papić Veljka bio zlostavljan, fizički iscrpljivan, od strane njegovih vojnika, te prisiljaván da nosi kamen-pola ivičnjaka po cijeli dan, gdje god bi se kretao, a potom su istu noć pripadnici srpske vojske došli na vrata njegovog stana, iz kojeg su ga izveli te ga fizički napali, udarajući rukama i nogama od kojih udaraca je pao na tlo na kojem su ga nastavili udarati, govoreći „hoćeš neki sindikat“ kojom prilikom je zadobio teške tjelesne povrede, zbog čega je isti bojeći se za svoj život bio prisiljen napustiti područje Grbavice.

2. U mjesecu martu 1993. godine, u ulici Beogradska broj 25, općina Novo Sarajevo, a nakon što se na zborno mjesto u magacinu „Mitros“, gdje su se inače okupljali pripadnici radnog voda, nije pojavio F.Š., Papić Veljko je pripadnike radnog voda postrojio govoreći da neće dozvoliti da se oni organizuju u sindikat, te da će zbog toga svi biti kažnjeni i ošišani na nulu, naređujući pripadniku svoje jedinice licu po nadimku „Gromila“ da ih ošiša što je on i učinio, a potom je istim naredio da iz jedne zgrade iz Zagrebačke ulice iznesu sav namještaj ili će u protivnom biti strijeljani po njegovom spisku ako to ne završe do kraja dana, nakon

čega je u ove prostorije doveden F. otac, A.Š. kojeg je Papić zajedno sa još jednim pripadnikom vojske RS, maltretirao i fizički zlostavljao udarajući ga i tražeći da mu kaže gdje se nalazi njegov sin F., te je iz pištolja pucao pored njegove glave kako bi ga zastrašio i natjerao da progovori, a zatim ga zajedno sa dvojicom nenaoružanih pripadnika vojske RS udarajući nogama i rukama odveo niz ulicu Beogradska, a nakon kraćeg vremena, repetirajući automatsku pušku koju je nosio u rukama naredio pripadnicima radnog voda A. A.i N.Č, da u roku od 45 minuta zakopaju tijelo mrtvog čovjeka koje je ležalo u ulici Beogradska, te su isti dolaskom do tijela prepoznali ubijenog A.Š. kojem je tekla krv iz usta i koji je imao velike krvne podlive oko očiju, a kojeg su zbog straha za svoje živote morali ukopati na mjestu gdje je i ubijen, a čiji posmrtni ostaci su ekshumirani dana 23.06.1997. godine u ulici Beogradska do broja 10, općina Novo Sarajevo,

3. U jesen 1993. godine, u večernjim satima, u Splitskoj ulici, općina Novo Sarajevo, u cilju mučenja, iscrpljivanja i zlostavljanja, bezobzirno postupao prema starijim civilima nesrpske nacionalnosti, pripadnicima radnog voda R.P. R.T. A. i K.K. na način da je istim naredio da do jutra po izuzetno nepovoljnim vremenskim uslovima, snijegu i susnježici prenesu uz brdo prema ulici I. G. Kovačića veliku količinu pjeska, na udaljenost od oko 200-300 metara, koji je dovožen kamionima marke FAP, znajući da oni to neće moći uraditi zbog velike količine pjeska, vremenskih uslova, niti izdržati obzirom na njihovu fizičku konstituciju i životnu dob, a sve pod prijetnjom da će ubiti A. i .K, ako zadatak ne završe do jutarnjih sati, nakon čega je Kušec Krunoslav, Papiću pokazao medicinsku dokumentaciju kao i papire kojima je oslobođen od radne obaveze, a koje je Papić Veljko poderao te mu rekao da isti sada nema dokaza za te tvrdnje, i da mora izvršiti naredbu, a potom su isti zbog staraha da će pomenuti biti lišeni života prenosili pjesak cijelu noć.

4. U zimu, 1993. godine, pozvao A.T. pripadnika radnog voda u komandu, u ulicu Beogradska, kojeg je odmah počeo provocirati, tjerajući ga da ga pozdravlja sa „pomož Bog“ te mu naredio da mora očistiti dimnjak kako bi na isti postavio peć, zbog čega se A.T., morao popeti na krov zgrade kako bi očistio dimnjak izlažući svoj život opasnosti zbog snajperskog djelovanja, a potom mu naredio da u toku dana za taj dimnjak bez obzira gdje će naći materijal napravi šporet što je isti morao učiniti, a nakon pomenutog mu naredio da u roku od dva sata napravi 4 okrugle peći za bunkere koje mora predati vojniku Savi u magacin, što realno nije bilo moguće učiniti, a ako to ne uradi u zadanim vremenima da sebi mora iskopati rupu u bašti jer će doći da ga ubije, da bi potom nakon jednog sata Papić poslao dva naoružana vojnika da vide da li su peći gotove, na što je njegova supruga reagovala govoreći „nemojte mi dirati muža“ te da za dva sata on ne može napraviti peći, zbog čega su je vojnici otjerali, nastavljajući insistirati da se peći po naredbi Papića moraju napraviti.

5. Početkom mjeseca marta 1994. godine, ispred komande koja se nalazila u ulici Beogradska, općina Novo Sarajevo, naredio pripadnicima radnog voda, A.T. A, H.P. i K.K. da sa vrha „crvene“, zgrade koja se nalazila između Splitske i Beogradske ulice, na liniji razgraničenja, u kojoj su bili smješteni pripadnici Armije RBiH sa jedne strane, a pripadnici Vojske RS sa druge strane, skinu zastavu Armije BiH sa ljiljanima, zaprijetivši da će ih ubiti, kao i njihove porodice ukoliko ne izvrše naređenje, na što je A. rekao da će on skinuti zastavu kako se K. i H. ne bi izlagali životnoj opasnosti zbog intenzivnih vatrenih dejstava na pomenutom mjestu, a nakon što je A. skinuo zastavu, istu je predao Papić Veljku te mu je on odobrio da ide kući, a zbog neizvršavanja zadatka zadržao K. K., kojeg su maltretirali i fizički zlostavlјali nakon čega se K.K. gubi svaki trag, te su njegovi posmrtni ostaci ekshumirani 07.06.1999. godine, u mjesnom groblju Miljevići RS,

6. Krajem mjeseca maja 1993. godine, naredio A. A. N.Z., N.Č. i Z.M., pripadnicima radnog voda, da sa linije razdvajanja između Vojske RS i Armije BiH, u blizini Vrbanja mosta izvuku tijela ubijenih civila B. B. i A.I. a koji su ubijeni 18.maja 1993. godine prilikom prelaska na suprotnu stranu, naređujući im da prvo izvuku muškarca a potom ženu, zaprijetivši da će im likvidirati porodice u slučaju njihovog bijega, što su oni u cilju zaštite života sebe i porodica, izlažući se opasnosti zbog intenzivnih borbenih dejstava morali i učiniti, noseći tijela do ulice Beogradska, a potom do mrtvačnice u Lukavici.

7. U zimu krajem 1993 godine, u jednom bunkeru koji se nalazio u ulici Beogradska, općina Novo Sarajevo, naredio pripadnicima radnog voda R.P., osobi po imenu M. i M.A., da prethodno spakovani eksploziv, a koji se nalazio u četiri drvena sanduka, težine od po 25 kg, povezanih kablovima i elektrodetonatorima, odnesu i postave u „crvenu zgradu“ koja se nalazila na liniji razgraničenja između Splitske i Beogradske ulice, i to u dio zgrade u kojoj su bili smješteni pripadnici Armije RBiH, pod prijetnjom da ukoliko neko od njih pobegne da će im pobiti porodice, a kako bi pokazao ozbiljnost u svojim prijetnjama bez razloga je pretukao M., udarajući ga nogama i rukama, izbivši mu zube, nakon čega su isti ponijeli sanduke sa eksplozivom preko Beogradske ulice do posljednje zgrade linije razdvajanja, kojom prilikom su bila intenzivna borbena dejstva sa obje strane a cijelo vrijeme su držani na nišanu od strane srpskih vojnika, te su ušli u ulaz zgrade koji im je Papić pokazao, gdje su postavili eksploziv vrativši se do Papića koji je pokušao aktivirati eksploziv, ali do detonacije nije došlo, da bi potom ponovo P. i A. naredio da se vrate nazad te pregledaju povezani kabal, što su oni i učinili te je ponovo Papić pokušao aktivirati eksploziv u čemu nije uspio, a zatim je Papić naredio P. i još jednom licu da sa telefonskim kablom odu do sanduka sa eksplozivom te izvrše spajanje kablova, što su isti uradili ali zbog kratkoće kabla eksploziv nije aktiviran, nakon čega je Papić dao sporogoreće štapine dužine od po jedan metar P., da iste postavi u eksploziv što je isti u početku odbijao, na što mu je Papić rekao da dobro razmisli, pa je isiti bojeći se za svoj život prihvatio da postavi detonatore uslijed čega je došlo do jake eksplozije, te je na taj način Papić u više navrata izlagao životnoj opasnosti civile nesrpske nacionalnosti koji su bili u radnom vodu.

Dakle, kršeći pravila Međunarodnog humanitarnog prava za vrijeme rata izvršio nečovječno postupanje i zlostavljanje civila, primjenjivao mjere zastrašivanja i prisiljavao civile nesrpske nacionalnosti na prinudni rad.

Čime je počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ.

KANTONALNI TUŽILAC